

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1435/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614207090
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6614207090.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 47 150 513, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 36 862 711, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Alexander Kasatkin, advokát a prokurista, proti žalovanej I. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. č. XX, za účasti Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, IČO: 42326923, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, v konaní o zaplatenie 494,35 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 17C/94/2014-65 zo dňa 30. 09. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 72,52 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (piaty výrok) zrušuje a vec vracia okresnému súdu v tomto rozsahu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 75,45 € s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 15 € od 18.05.2011 do zaplatenia, s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 30,45 € od 18.06.2011 do zaplatenia, s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 15 € od 18.07.2011 do zaplatenia a 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 15 € od 18.08.2011 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok); žalobu v časti o zaplatenie sumy 418,90 € spolu s 9,50 % ročným úrokom z omeškania od 18.09.2011 do zaplatenia zamietol (druhý výrok); konanie v časti o zaplatenie sumy 31 € zastavil (tretí výrok); o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (štvrtý výrok), a to v zmysle § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), pretože žalobca bol v konaní úspešný len čiastočne, ale o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 72,52 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (piaty výrok) s poukazom na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/182/2013 zo dňa 23. 10. 2013. Vedľajší účastník vystupoval v konaní iba v časti, týkajúcej sa zmluvnej pokuty vo výške 387,90 €, ktorá bola súdom zamietnutá, a teda bol v tejto časti plne úspešný. Súd mu preto priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 72,52 €, vypočítanú v zmysle Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z.“) za dva úkony právnej pomoci po 28,22 € spolu s dvomi režijnými paušálmi po 8,04 € na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Petra Masaroviča vedený v ČSOB, a.s., pobočka Košice, č. ú.: 513084983/7500.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka (piaty výrok) podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Okresný súd podľa neho

vec nesprávne právne posúdil. Trovy vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené, pretože neboli nevyhnutne potrebné na bránenie práva. Vedľajší účastník má byť odborne pripravený na poskytovanie právnej pomoci spotrebiteľom bez potreby právneho zastúpenia; paušálny vstup vedľajšieho účastníka do konania nepredstavuje žiadny prínos a spôsobuje len vynakladanie neúčelných trov právneho zastúpenia. Na vstup vedľajšieho účastníka do konania je nevyhnutný výslovný súhlas účastníka, ktorého záujmy chce v konaní podporovať a takýto súhlas žalovaná neudelila. Žalobca uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 29,57 € vrátane DPH.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania potvrdiť. Žalobca v konaní uplatnil dva samostatné nároky, pričom vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovanej len v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty, v ktorej bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Prvostupňový súd sa stotožnil s právnou argumentáciou vedľajšieho účastníka (podanie z 13.08.2014) a rozhodol o náhrade trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní o tomto samostatnom nároku bol vedľajší účastník v plnom rozsahu úspešný, a preto mu okresný súd správne priznal náhradu trov konania. S poukazom na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/219/2012 zo dňa 31. 07. 2013 vedľajší účastník uviedol, že má právo dať sa v konaní zastupovať advokátom a náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Uplatnil trovy odvolacieho konania, ktoré vyčíslil v sume 16,34 €.

Žalobca vo vyjadrení zo dňa 11. 12. 2014 uviedol, že vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu v jednotlivých konaniach a nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre ochranu spotrebiteľa; súd má povinnosť ex offio prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Jednotlivé úkony vedľajšieho účastníka preto nie sú potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p.. Poukázal na skutočnosť, že účinky vzniku vedľajšieho účasti môžu nastať len v sporovom konaní, čo však neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať. V závere poukázal na legislatívne zmeny znenia ustanovenia § 93 ods. 3 O. s. p..

Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil v tomto rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

V zmysle § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že žalobca si voči žalovanej pôvodne uplatnil právo na zaplatenie sumy 494,35 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 15 € od 18.05.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 30,45 € od 18.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 15 € od 18.07.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 15 € od 18.08.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 418,90 € od 18.09.2011 do zaplatenia, spočívajúci v nároku na zaplatenie ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb a v nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa zmluvy o pripojení zo dňa 06.10.2010, aké aj náhradu trov konania. V časti prevyšujúcej sumu 463,35 €, t.j. v sume 31 € zobral žalobca žalobu späť (04.06.2014 - č.l. 17 spisu). Okresnému súdu bolo dňa 14.07.2014 doručené elektronické podanie vedľajšieho účastníka, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane žalovanej (č.l. 31-32 spisu); v elektronickom podaní zo dňa 13.08.2014 vedľajší účastník uviedol, že do konania vstúpil na podporu žalovanej len v rozsahu uplatnenej zmluvnej pokuty, ktorá predstavuje po čiastočnom späťvzatí žaloby 387,90 €; poukázal na skutočnosť, že dojednanie o zmluvnej pokute v spornej zmluve o pripojení je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná; žiadal žalobcu zamietnuť a priznať trovy konania, ktoré uplatnil vo výške 72,52 € za dva úkony právnej služby po 28,22

€ (príprava a prevzatie zastúpenia a vyjadrenie vo veci) a dva režijné paušály po 8,04 €. Na pojednávaní dňa 30.09.2014 okresný súd vypočul žalovanú a po vyhlásení dokazovania za skončené rozhodol o žalobe odvolaním napadnutým rozsudkom.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania je nárok, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázku, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Pre účely posudzovanej veci je potrebné uviesť, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne neskončeného konania); výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný (zo znenia ustanovenia § 93 ods. 2 a 3 O. s. p. v znení účinnom do 31.12.2014 nevyplývala zákonná podmienka výslovného súhlasu účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania); prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013); vyššie uvedené závery sa v plnej miere uplatnia len vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba, založená za účelom ochrany práv spotrebiteľa.

Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že od účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku, vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z., účinným od 01.01.2015, je v ustanovení § 93 ods. 3 O. s. p. za prvú vetu vložená nová druhá veta („ Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada“); zákon nezakotvil totiž žiadne prechodné ustanovenia; v zmysle ustálených procesných zásad sa preto zákon č. 353/2014 Z. z. v plnom rozsahu aplikuje aj na všetky neskončené súdne konania; podľa zásady zákazu priamej retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov, ktoré nastali podľa právneho stavu, účinného do 31.12.2014, zostávajú v týchto konaniach v plnej miere zachované a nie je možné späťne vyžadovať splnenie podmienok, zavedených novou právnou úpravou, ktoré právnou úpravou účinná do 31.12.2014 nevyžadovala (viď § 355 O. s. p. - ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon i pre konanie začaté pred jeho účinnosťou; právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred účinnosťou tohto zákona, zostávajú zachované).

Z § 93 ods. 2 O. s. p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi - žalobcovi alebo odporcovi - žalovanom zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O. s. p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže § 93 ods. 2 O. s. p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k § 93 ods. 1 O. s. p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z § 93 ods. 1 O. s. p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovanej (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v § 93 ods. 2 O. s. p.. Z § 93 ods. 4 prvá veta O. s. p. možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne

zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

O náhrade trov konania sa v občianskom súdnom konaní rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok (§ 142 ods. 1 O. s. p.) alebo zodpovednosti za zavinenie (§ 146 ods. 1 a 2 O. s. p.), prípadne za náhodu (§ 147 ods. 1 O. s. p.). Zásada zodpovednosti za výsledok (tzv. zásada úspechu alebo tzv. princíp úspešnosti) je zakotvená v § 142 ods. 1 O.s.p., v dôsledku ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal; uplatnenie tejto zásady prichádza do úvahy pri rozhodovaní o trovách sporového konania (len v sporovom konaní sa dá hovoriť o úspechu, resp. neúspechu účastníka konania). Základom pre priznanie nároku na náhradu trov konania je teda miera úspechu vo veci, ktorú súd zisťuje u navrhovateľa - žalobcu aj u odporcu - žalovaného. Miera úspechu vo veci sa zisťuje porovnaním uplatneného návrhu (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej; výsledkom konania z tohto hľadiska preto môže byť (1) plný úspech jedného z účastníkov vo veci, (2) čiastočný úspech obidvoch účastníkov vo veci alebo (3) neúspech niektorého z účastníkov len v pomerne nepatrenej časti predmetu konania (vždy platí, že úspech navrhovateľa - žalobcu vo vzťahu k predmetu konania je súčasne v rovnakom rozsahu neúspechom odporcu - žalovaného vo vzťahu k tomuto predmetu konania). Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na rozhodnutie, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 142 ods. 2 O.s.p.) a to v prípade, keď pomer úspechu a neúspechu sporových strán je približne rovnaký (je zrejmé, že zákon nevyžaduje absolútnu rovnosť úspechu a neúspechu). Rozhodovanie o náhrade trov konania podľa čiastočného úspechu predpokladá, že sa predmet konania dá vyčísliť v peniazoch. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, je potrebné, aby išlo o prevažujúci úspech, t.j. aby po porovnaní procesnej úspešnosti obidvoch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažnom úspechu jedného z účastníkov sporu s tým, že nesmie ísť o pomerne nepatrnú časť predmetu konania. V prípade neúspechu účastníka v pomerne nepatrenej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, môže súd priznať účastníkovi plnú náhradu trov konania, aj keď mal vo veci úspech len čiastočný (§ 142 ods. 3 O. s. p.). Súčasne platí, že na záver o plnom úspechu vo veci sa vyžaduje plný úspech aj v otázke príslušenstva uplatneného nároku, inak možno uvažovať len o aplikácii ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. alebo § 142 ods. 3 O. s. p. v závislosti od miery neúspechu dotknutého účastníka konania v tejto časti predmetu konania, t.j. v časti uplatneného príslušenstva pohľadávky.

Pre posúdenie správnosti rozhodnutia okresného súdu o trovách vedľajšieho účastníka je v prejednávanej veci nevyhnutné zodpovedať tiež otázku, či vedľajší účastník môže vstúpiť do konania len v jeho časti alebo môže vstúpiť len do celého konania.

S argumentáciou vedľajšieho účastníka v podanom odvolaní ani s argumentáciou okresného súdu v odvolaní napadnutom rozsudku o tom, že vstupom vedľajšieho účastníka do konania len v časti uplatneného nároku na zmluvnú pokutu a zamietnutím žaloby v tejto časti bol v plnom rozsahu úspešný, sa nemožno stotožniť. Pánom sporu - „dominus litis“, a teda tým, kto určuje predmet konania, je žalobca. Tak ako už bolo uvedené vyššie, vedľajší účastník, aj keď koná iba sám za seba, má v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, popri ktorom v konaní vystupuje. Keďže žalovaná nie je v konaní z vlastnej vôle, ale z vôle žalobcu, ktorý si voči nej uplatňuje žalobou určité nároky, nemôže si vybrať, v akej časti sa konania zúčastní. Vedľajší účastník na strane žalovanej si nemôže vybrať, v akej časti uplatneného nároku s príslušenstvom do konania vstupuje, pretože takýmto oprávnením nedisponuje ani účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje, a môže sa konania zúčastniť len ako celku. Vedľajší účastník zdieľa s účastníkom, na podporu ktorého do konania vstúpil, aj režim náhrady trov konania.

Okresný súd vec nesprávne právne posúdil tým, že pri rozhodnutí o trovách konania vedľajšieho účastníka nerozhodol podľa rovnakého právneho ustanovenia, ako v prípade trov konania žalovanej, na strane ktorej vedľajší účastník v konaní vystupoval.

V predmetnom prípade bola pri rozhodovaní o náhrade trov konania vo vzťahu žalobca - žalovaná na mieste aplikácia § 142 ods. 2 O. s. p.. Na rozhodnutie súdu o priznaní náhrady trov konania v prípade čiastočného úspechu je vždy potrebné vypočítať rozdiel pomerných úspechov účastníkov konania a

podľa veľkosti výsledku priznať jednému - úspešnejšiemu účastníkovi - trovy konania. Len v prípade, ak by bol pomer úspechu a neúspechu účastníkov približne rovnaký (50 % alebo blízky tomuto pomeru), by mohol súd rozhodnúť o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Okresný súd o trovách konania žalobcu a žalovanej síce rozhodol správne v zmysle citovaného ustanovenia, avšak podľa zistenia odvolacieho súdu nesprávne určil pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania vo vzťahu k predmetu konania a výsledku konania. Porovnaním žalobného návrhu s prísudkom podľa rozsudku súdu je evidentné, že účastníci konania nemali úspech každý približne v jednej polovici, ale že žalobca bol v prevažnej miere v konaní neúspešný. V prejednávanej veci teda nešlo o prípad, kedy by bol pomer úspechu a neúspechu účastníkov približne rovnaký, nebol preto dôvod na vyslovenie nepriznania práva na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov.

Hoci odvolací súd nesúhlasí so všetkými dôvodmi rozhodnutia okresného súdu, z procesných dôvodov nemohol vstúpiť do konania v časti výroku o trovách konania žalobcu a žalovanej (štvrtý výrok), pretože odvolanie proti výroku o trovách konania nepodali a rozsudok sa stal v tejto časti právoplatným. Odvolací súd preskúmal rozsudok okresného súdu len v rozsahu odvolania podaného vedľajším účastníkom.

Vychádzajúc zo záveru o možnosti vstupu vedľajšieho účastníka len do celého konania a skutočnosti, že vedľajší účastník zdieľa s účastníkom, na podporu ktorého do konania vstúpil, aj režim náhrady trov konania, je však nevyhnutné konštatovať, že pri správnej aplikácii zákonného ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. pri rozhodovaní o trovách konania by zamietnutím žaloby v prevažnej časti vzniklo právo na náhradu trov konania úspešnejšej žalovanej, a tým aj právo na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby.

Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu nie je odvolacím súdom preskúmateľné, pretože nespĺňa základné obsahové požiadavky, ako sú zrozumiteľnosť a určitosť, a to jednak výroku rozhodnutia, ako aj jeho odôvodnenia, čím došlo k procesnej vade (odňatie možnosti účastníka konať pred súdom), spôsobujúcej zmätočnosť rozhodnutia, ktorá odvolaciemu súdu bráni v realizovaní jeho preskúmvacej právomoci, a tým je daný ďalší dôvod na zrušenie rozhodnutia. Pre účel rozhodnutia o trovách konania si okresný súd dostatočne neujasnili predmet konania. Napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 75,45 € s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 15 € od 18.05.2011 do zaplatenia, s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 30,45 € od 18.06.2011 do zaplatenia, s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 15 € od 18.07.2011 do zaplatenia a 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 15 € od 18.08.2011 do zaplatenia a jeho žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 418,90 € spolu s 9,50 % ročným úrokom z omeškania od 18.09.2011 do zaplatenia zamietol. Konanie v časti o zaplatenie sumy 31 € pre späťvzatie žaloby žalobcom zastavil. Pri rozhodnutí o zamietnutí žalobcovho nároku na zmluvnú pokutu však okresný súd nezohľadnil skutočnosť, že konanie v časti o zaplatenie sumy 31€ s príslušenstvom z dôvodu späťvzatie žaloby žalobcom zastavil a predmetom konania zostala zmluvná pokuta vo výške 387,90 € s príslušenstvom.

Z týchto dôvodov krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V ďalšom konaní okresný súd, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, po odstránení uvedenej zmätočnosti rozhodnutia a stručnom uvedení pomeru úspechu a neúspechu účastníkov konania, vo veci rozhodne uznesením (§ 167 ods. 1 O. s. p.) o trovách konania vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovanej; svoje rozhodnutie primeraným spôsobom stručne odôvodní v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.